

ПРИРОДА – НАШ СПІЛЬНИЙ ДІМ

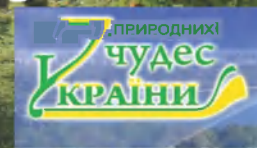
Синій Вир

Регіональний еколого-освітній часопис

Озеро Синевир - водно-болотне угіддя міжнародного значення (Рамсарська конвенція)

Озеро Синевир - одне із семи природних чудес України

Газету засновано 21 березня 2001 року

Квітень, 2021 р.

№ 4 (324)

ЗІ СВЯТОМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

Шановні земляки!

Наближається величне свято – Воскресіння Христове. Кожна сім'я готується до нього з особливим піднесенням, адже подія, що відзначається, має визначальний характер для всього людства.

Пасха завжди дарує радість і перемену душі, вселяє надію і кріпить віру. Усього цього я вам щиро бажаю. Нехай любов огортає ваші родини, а мир, злагода і тепло людських сердець невпинно перебувають з вами.

Бажаю усім здоров'я, що так важливо у цей непростий час. Хай добрий стан – фізичний і душевний – наповнить ваше життя і життя рідних щастям, любов'ю, добром. Нехай усі добрі мрії здійсняться, а кожен день буде світлим і піднесеним!

Христос воскрес!

Микола ДЕРБАК,
директор
національного природного
парку «Синевир»,
депутат Закарпатської
обласної ради.

Зміцнення матеріально-технічної бази НПП «Синевир» обговорили на робочій зустрічі

Відбулася робоча зустріч голови Закарпатської обласної ради Олексія Петрова, представника проекту «Підтримка природно-заповідних територій в Україні» Міхаеля Бромбахера і директора НПП «Синевир» Миколи Дербака. Обговорювалися питання фінансування проектом «Підтримка природно-заповідних територій в Україні» таких важливих об'єктів як візит-центр Реабілітаційного центру бурих ведмедів, а також Музей лісу і сплаву і візит-центр біля нього.

Микола Дербак ознайомив Олексія Петрова і Міхаеля Бромбахера з роботою Реабілітаційного центру бурих ведмедів, продемонстрував вже виконані роботи у цьому закладі та поділився планами і потребами на майбутнє. Не менш цікавим видався візит до Чорної ріки, де здійснено частину робіт з реконструкції єдиного у Європі Музею лісу і сплаву, а зараз вирішується питання подальшого

фінансування. Саме тут в перспективі хотілось би розгорнути діяльність візит-центру. Ця місцевість щорічно приваблює численних туристів. Тут мальовнича природа, а ще сюди пролягає екологічна стежка до Дикого озера і, звісно, відбудований музей. Усе це разом зробить дану місцевість ще більш привабливою для туристів і сприятливою для здійснення екоосвіти.

Як відомо, НПП «Синевир» є

однією з територій реалізації проекту «Підтримка природно-заповідних територій в Україні». Останнім часом проект здійснює інтенсивне впровадження запланованих заходів, зокрема, матеріально-технічну підтримку парку. За останні місяці НПП «Синевир» надано квадроцикл з резиновими гусеницями, який стане в нагоді працівникам установи при здійсненні природоохоронних заходів. Технічний засіб вже випробувано. Також парк отримав технічне обладнання для ефективнішої комунікаційної діяльності та підсилення польових досліджень, а саме: фотоапарати, спікерфон, мікрофон та портативну камеру; невдовзі природоохоронці установи будуть забезпечені форменим одягом і автомобілями високої прохідності. Усе це сприятиме ефективній природоохоронній, науковій та еколого-освітній роботі національного парку.

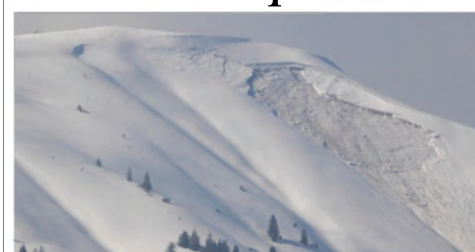
Пожежа – це лихо!

Триває пожежонебезпечний період. НПП «Синевир» звертається до місцевих жителів не вдаватися до спалювання сухої трави, бо такі дії спричиняють пожежі і шкоду для природи. Вогонь від спалювання трави на ваших угіддях може перекинутися на ліс, будинки, господарські споруди і завдати шкоди вам, вашим сусідам і довкіллю. За порушення норм пожежної безпеки передбачені штрафи.

Сезон тиші

З 1 квітня до 15 червня на території НПП «Синевир» триває сезон тиші. У цей період відбувається масове розмноження диких тварин, що й є головною причиною такої щорічної акції. Протягом двох з половиною місяців забороняється проведення робіт та заходів, які є джерелом підвищеного шуму та неспокою. Національним природним парком «Синевир» вживаються заходи з недопущення порушення сезону тиші.

Фотофакт

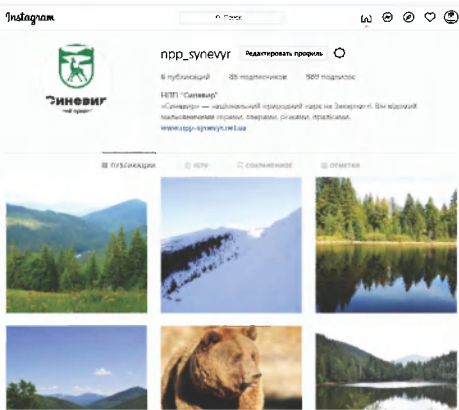

В урочищі Сухар, що на території національного природного парку «Синевир», 11 березня працівники установи зафіксували лавину.

НПП «Синевир» тепер в Instagram

У сучасному суспільстві роль інформації та поширення її через найрізноманітніші канали комунікації відіграє надзвичайно важливу роль. Для природно-заповідних установ це особливо актуально, адже засоби суспільної комунікації стають в нагоді для еколого-освітніх цілей, поширення природоохоронних ідей, рекламування рекреаційних послуг тощо.

Національний природний парк «Синевир» став одним з перших серед подібних установ України, який «освоїв» Facebook для згаданих вище цілей. Сьогодні сторінка парку у цій соціальній мережі має найбільшу кількість користувачів серед аналогічних сторінок природно-заповідних установ України. Їх нараховується близько тринадцяти тисяч.

Цими днями національний природний парк «Синевир» започаткував свою офіційну сторінку в Instagram. Варто зазначити, що установа й раніше працювала у цій соціальній мережі, але виключно з молодшою аудиторією, зосереджуючись на еколого-освітніх завданнях. Це було викликано карантинними реаліями, які на певному етапі обмежили доступ працівників еколого-освітнього відділу НПП «Синевир» до втілення «живих» навчально-виховних програм.

Зараз новостворена сторінка має за мету ширше розкрити світові красу природи національного природного парку, закликати берегти це надбання, ділитися ідеями та інформацією про діяльність парку. Сторінка НПП «Синевир» у Instagram не буде повним дублюванням інформації, що публікується парком у Facebook. Ми підготували для вас багато фотоматеріалів і не лише, тож радо ділимося посиланням https://instagram.com/npp_synevyr?igshid=1i5a2m5qutj5i. Перейшовши за ним, ви відкриєте для себе чимало цікавого про світ природи Карпат.

Окрім цього, зараз національний природний парк «Синевир» працює над новим сучасним сайтом, який буде доступним онлайн через кілька місяців. Для цього ресурсу розробили сучасний дизайн фахівці проекту «Підтримка природно-заповідних територій в Україні».

Юрій БАБЧИН,
начальник відділу
еколого-освітньої роботи
НПП «Синевир».

Особливості функціонування Реабілітаційного центру бурого ведмедя у НПП «Синевир»

У 2011 році на території НПП «Синевир» створено Реабілітаційний центр ведмедя бурого для забезпечення ефективної адаптації до приближених напівприродних умов, ведмедів, тобто догляду та надання медичної допомоги. Сьогодні створення реабілітаційних центрів та притулків для ведмедів є актуальним, оскільки часто ведмеді у окремих власників утримуються у неналежних умовах. Внаслідок неприйнятних умов утримання (на автозаправках, пересувних цирках, ресторанах, звіринцях тощо) у ведмедів спостерігається поганий фізичний стан, травми та патологічні порушення поведінки, часто їх вимушено спонукали розважати відвідувачів...

У Реабілітаційному центрі бурих ведмедів ландшафт природний, мозаїчний з окремими штучними елементами (водоймами, барлогами, сховищами). У вольєрі передбачено поділ на сектори для утримання груп і одиночних тварин різного віку, статі, вагових характеристик, стану здоров'я. До основного вольєру прилягають карантинні клітки та майданчик для вигулу. Клітки можуть безпосередньо контактувати, що сприяє адаптації та подальшому формуванню груп. Майданчик для вигулу оснащений штучними барлогами, басейнами, конструкціями для стимуляції природної дослідницької та харчової поведінки. По периметру огорожі встановлено електропастух, що обумовлено міркуваннями безпеки для відвідувачів.

Реабілітаційний центр бурого ведмедя розташовано на лісовій ділянці Остріцького природоохоронного науково-дослідного відділення площею 12 га. У верхній його частині споруджено 6 кліток та 2 секції для утримання груп і одиночних тварин різного віку, в яких знаходяться вищезгадані ігрові майданчики, басейни і барлоги.

Кожен із мешканців Реабілітаційного центру бурого ведмедя має свою специфічну історію.

Тому функціонування такого закладу має неоціненне суспільне значення, але водночас потребує підтримки небайдужих людей. Раніше з цих тварин нерідко знущалися: цькували собак, спричиняли опіки, переломи та інші травми. Ведмеді характеризуються стереотипією та проблемами із здоров'ям, у них є проблеми з травною системою, імунітетом, станом волоссяного покриву тощо; наявні паразитарні інвазії, різноманітні інфекційні захворювання.

На даний час у центрі перебувають 32 ведмеді, з яких 12 самок і 20 самців. Тут клишоногі перебувають під наглядом працівників закладу, а за здоров'ям ведмедів стежать ветеринарні лікарі.

У центрі проводиться комплекс ветеринарно-санітарних заходів, які передбачають вакцинацію, дегельмінтизацію, вітамінотерапію, стерилізацію самців, лікування зубів.

Вакцинація проводиться один раз на рік. Щеплення проводиться проти сказу, чуми м'ясоїдних, аденовірусної інфекції, генероїрусної інфекції та лептоспірозу. Процедура застосовується до клінічно здорових тварин.

Дегельмінтизація проводиться щоквартально. Ведмеді проходять обробку проти глистних інвазій препаратами перорального застосування широкого спектру дії.

Також навесні з кормом ведмедям надають комплекс вітамінно-мінеральних добавок, що позитивно впливає на організм звіря після зимового сну.

Оскільки Реабілітаційний центр бурого ведмедя передбачає реабілітацію клишоногих, вирощених в неволі, що в свою чергу унеможливорює реінтродукцію в дику природу, в закладі проводиться стерилізація самців шляхом вазектомії сім'яних канатиків. Це зменшує агресію ведмедів, а також сприяє більш швидкій реабілітації самців.

Ведмідь володіє 21 парою зубів, які за своїм типом дуже схожі до зубів людини. Оскільки ведмідь є всеїдною твариною, зуби в нього також хворіють. Разом з стоматологами в центрі проводиться лікування зубів клишоногих, що в свою чергу покращує переживання твариною твердого корму, а також зменшує страждання через зубний біль.

Проживаючи в неволі, бурі ведмеді втратили інстинкт зимового сну. Нами було виявлено, що з кожним роком у центрі реабілітації все більше ведмедів залягають у зимову сплячку. У зимовий період 2020 – 2021 рр. 11 особин залягли до зимового сну. Це свідчить про те, що вони добре себе почувають і до них повернувся один з характерних природних інстинктів, який в процесі еволюційного розвитку виду дозволив йому виживати протягом року в природних умовах.

Коли середньодобовий температурний режим наближається до +5°C, то ведмеді виходять з барлоги, а при -7°C – залягають.

Закінчення у наступному номері.

Марина ДЕРБАК,
молодший науковий співробітник
НПП «Синевир»;
Михайло МАСЛЕЙ,
лікар
ветеринарної медицини
Реабілітаційного центру
бурих ведмедів.

Глухарі – на токуванні

У квітні – першій половині травня відбувається токування глухарів. Це важливий період у їх житті, від якого залежить подальша чисельність рідкісного виду. Тож зараз у НПП «Синевир» тривають заходи, спрямовані на охорону, вивчення і облік токовищ. Нагадаємо, що глухарі внесені до Червоної книги України, а отже потребують посиленої охорони.

Орієнтовними місцями, де можуть перебувати глухарі, є минулорічні токовища. Заселяють ці птахи смерекові ліси біля полонин, галявини, багаті на ягідники, живуть й поблизу боліт. У цих місцях вдосвіта збирається приблизно 15 особин самців глухаря, починаючи свою пісню. При появі самок, злітаються самці, продовжується токування, на якому й відбувається парування.

Саме зараз перед природоохоронцями парку стоїть важливе завдання: зберегти наявний генофонд виду і забезпечити спокійне токування.

Любов ГРЕЧИН,
фахівець відділу
еколого-освітньої роботи
НПП «Синевир».

Дикій природі – жити!

3 березня у національному природному парку «Синевир» відбувся круглий стіл, на якому обговорювалися питання збереження дикої природи. Захід відбувся з нагоди Всесвітнього дня дикої природи. Тема екологічної дати у 2021 році: «Ліси та засоби до

існування: підтримка людей і планети». Саме ці питання стали ключовими під час заходу.

Тетяна ЯРЕМА,
фахівець II к. відділу
еколого-освітньої роботи
НПП «Синевир».

Людина невичерпного потенціалу

Частим гостем і добрим другом багатьох горян та працівників національного природного парку «Синевир» є відомий фольклорист, науковець, культурний діяч Іван Васильович Хланта. Цими днями йому виповнюється славний ювілей – 80 років. Це яскравий шлях невтомної праці, щедрих плодів і незрадливого оптимізму.

Копашнево – рідне село Івана Хланти, яке розкинулося в оточенні мальовничої природи, щедрих листяних лісів, численних пагорбів на півдні Закарпаття. Народився він 20 квітня 1941 року. Скільки себе пам'ятає, з дитинства збирає і досліджує народну творчість.

Навчався Іван Васильович на філологічному факультеті Ужгородського державного університету, який успішно закінчив у 1964 році. Згодом поступив до аспірантури Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Т. Рильського Академії наук України, після закінчення якої захистив кандидатську дисертацію на тему «Українська соціально-побутова казка». Цей жанр завжди приваблював Хланта, адже оті фантастичні, але повчальні народні оповідання містять у собі глибоку мудрість, оптимізм, справедливість, дарують настрій та впевненість у собі. Іван Васильович записав і опублікував велику кількість цих творів від народних казкарів Закарпаття Дмитра Юрика, Юрія Баняса, Петра Куртанича та інших.

«У народних казках можна отримати відповіді, мабуть, на всі питання, які турбують людину. Тільки це треба вміти знайти», – сказав Іван Хланта в одному з інтерв'ю автору цих рядків.

Коломийка – особливий жанр для Івана Васильовича. Він об'їздив усі села Закарпаття, де записував маленькі, але такі дивовижні пісні нашого народу. Хланта зізнається, що співає коломийки щодня, а читачам подарував ряд збірок цих пісень, зокрема, «Заспіваємо коломийку», «Пісні Іршавщини», «Ой видно село» тощо. Кілька місяців тому вийшла у світ солідна 800-сторінкова збірка коломийок Колочави «Співаночки мої милі».

«Хотілось би, щоб коломийка й надалі була активною. У післявоєнний період цей жанр народнописенної творчості широко побутував майже у кожному селі Закарпаття, а зараз, під впливом різних факторів цивілізації, її бувала популярність втрачається. Ще кілька десятиліть тому в гірських районах області коломийки співалися і творилися щоденно. Шкода, що не все з того вдалося записати й опублікувати», – з сумом констатує Іван Васильович.

Хланта відомий не лише як фольклорист, але й педагог, літературознавець, бібліограф, а 2007 року здобув ступінь доктора мистецтвознавства. Перу цієї людини належить понад сто книг. Не будемо усі перераховувати, але обов'язково варто назвати такі фундаментальні видання, як «Пісня над Карпатами», «Закарпатський вертеп», «Літературне Закарпаття у XX столітті», «Вчора була неділька», «Богородичні пісні», «Покаяльні та похоронні пісні».

Іван Хланта видав ряд бібліографічних покажчиків про видатних діячів культури Закарпаття а саме: Володимира Ладича, Петра Лінтура, Степана Жупанина, Семена Панька, Юрія Керекеша, Петра Угляренка, Василя Вовчка, Миколу Рішка, Василя Пагірю, Омеляна Довганича, Миколу Зимомрю, Івана Сенька,

Василя Микитася, Івана Чопея тощо.

У 2005 році Іван Васильович у рідному селі Копашневі ініціював створення крайового музею літератури, фольклору та мистецтва, у якому зараз зберігаються понад 3 тисячі експонатів. Більшість з них зібрав сам засновник по всьому Закарпаттю.

Іван Хланта – член Національної спілки журналістів України, Заслужений діяч мистецтв України, має ряд високих нагород, але головна з них – вдячність читачів.

Більш детально про цю непересічну людину пише автор біобібліографічного покажчика «Іван Хланта» Володимир Качкан у розділі «Божі дари – чоловічі труди».

Але чи все про творчу діяльність знаного фольклориста тут подано? Попри об'ємність праці, напевно, не все, бо Іван Хланта – людина невичерпного потенціалу. Хоча покажчик містить детальні дані про окремі видання фольклориста, рецензії про них тощо, проте вже зараз виникає потреба перевидання цієї книги з доповненнями. Річ у тім, що Хланта продовжує активно працювати. Щороку з'являються його нові книги, статті, рецензії...

Доктор філологічних наук Микола Зимомря вважає, що «Іван Хланта завжди був самим собою – у праці, де шукав розраду для душі. Але найістотніше, напевно, в тому, що науковець (варто наголосити: фольклористичні та літературно-критичні дослідження Івана Хланти зробили б честь першому ліпшому європейському університетові!) буквально повертає народові розгублені скарби, самозречено й неослабно розорює глибинні дослідницькі перемоги в малознаній царині фольклористичних, культурно-мистецьких і літературних багатств».

А от письменник Петро Скунець колись лаконічно відзначив: «Він – трудяга». І це справді так, бо кожна книга, кожна публікація Івана Хланти – це велика праця, самовіддана, патріотична.

Юрій БАБІЧИН.

Пам'яті Матічина Ф.М.

З глибоким сумом і болем у душі переживаємо непоправну втрату – смерть доброго сім'янина, нашого колеги, відмінного товариша і просто хорошої людини **Матічина Федора Миколайовича**.

Федір Миколайович народився 4 вересня 1953 року у селі Негровець. Вищу освіту за економічним напрямком здобув у Львівському політехнічному інституті. Разом з дружиною Василюю Василівною виховали двох талановитих синів Василя і Федора.

У національному природному парку «Синевир» Федір Миколайович Матічин почав працювати з перших років створення установи на посаді інженера-економіста, згодом трудився провідним інженером з еколого-освітньої роботи, відтак вісімнадцять років керував відділом рекреації та очолював профспілкову організацію парку. Його вклад для розвитку НПП «Синевир» був вагомим і цінним, а добрі справи служили прикладом для молодих фахівців.

Висловлюємо шире співчуття рідним, близьким і всім, хто знав Матічина Федора Миколайовича. Вічна йому пам'ять!

**Колектив працівників
НПП «Синевир».**

«Синій Вир»

Еколого-освітній часопис
Засновник і видавець громадське
об'єднання «Товариство «Синій Вир».
Свідцтво про державну реєстрацію
Серії ЗТ №214
РЕДАКТОР
МИКОЛА ДЕРБАК
Комп'ютерна верстка та дизайн
Ігор Росоха
Газету набрано і зверстано у
видавничому центрі НПП «Синевир»

Адреса:
с. Синевир, 1626, Хустський р-н.,
Закарпатська обл., 90041
e-mail: npp-synevir@ukr.net
www.npp-synevir.net.ua
За точність наведених фактів відповідаль-
ність несуть автори матеріалів.
Листування з читачами – тільки на сторінках
газети.
Тираж 500 прим.
Зам.
Номер віддруковано у ТзОВ «Терно-Граф».
Адреса: вул. Текстильна, 18, м. Тернопіль,
46000

Календар

Страсний тиждень — останній тиждень Великого посту, який передуює святу Пасхи. У страсний тиждень згадується Тайна Вечера, страждання, розп'яття і поховання Ісуса Христа.

У Великий понеділок Церква згадує старозавітного патріарха Йосифа, якого заздрисні брати продали в Єгипет, сказавши батькові, що його розірвали звірі. Поміrkований Йосиф розглядається як прообраз зрадженого Христа.

У вівторок Страсного тижня віруючі згадують, як Христос навчав у храмі Єрусалимському і народ уважав Його пророком.

Велика середа - день віддання Ісуса на страждання і смерть. У цей день згадується євангельська подія: коли рада первосвящеників і книжників вже вирішила взяти Христа і вбити Його, в селищі Віфанія у домі Симона прокаженого, де зупинився в ніч на середу Ісус, одна "грішниця" вилила дорогоцінне миро на Його голову. Тут же в душі Юди народився намір видати беззаконній раді Вчителя. Тому в церковній службі в середу прославляється "грішниця" і засуджується зрада Юди.

Особливо важливими вважаються останні три дні перед Великоднем - Великі четвер, п'ятниця та субота. У кожний з них на службах читаються уривки з Євангелія, що розповідають про страждання Христа.

У четвер віруючі згадують встановлення таїнства причастя Тіла і Крові Христових - Євхаристії.

Велика п'ятниця - найсмертніший день, тому що саме в п'ятницю Ісус був розп'ятий і помер на Хресті, викупивши людські гріхи. У цей день строгий піст. За вченням святих отців, цього дня не дозволено нічого їсти і навіть пити води, тільки хворі люди можуть з'їсти хліба і випити води після заходу сонця.

У суботу тіло Христа "перебувало в гробі", але душею Спаситель зійшов в пекло і вивів з нього душі праведників, - пише cerkva.io.ua.

Радісна подія для християн – свято Воскресіння Христа, яке цього року відзначаємо 2 травня.

Долучилися до семінару

Працівники відділу еколого-освітньої роботи національного природного парку «Синевир» взяли участь у семінарі щодо практики залучення громадськості до збереження лісів. У ході заходу презентовано кращі практики роботи з громадськістю та екоосвітньої діяльності щодо захисту лісів. Досвідом ділилися представники екологічних організацій, волонтери і співробітники природно-заповідних установ. Семінар відбувся онлайн за ініціативи WWF.

Марина ПЕЧКАН,
екскурсовод НПП «Синевир».

Вітаємо!

У квітні святкують іменини працівники НПП «Синевир»:

Печкан Василь Степанович, заступник начальника відділу технічного обслуговування;

Маслей Михайло Васильович, ветлікар Реабілітаційного центру бурих ведмедів;

Руснак Іван Степанович, майстер з охорони природи Остріцького ПОНДВ;

Савка Марія Іванівна, фахівець;
Беца Федір Михайлович, інспектор І к. Квасовецького ПОНДВ;

Бугина Василь Андрійович, інспектор І к. Синевирського ПОНДВ;

Куруц Микола Миколайович, інспектор ІІ к. Чорноріцького ПОНДВ;

Кут Василь Ілліч, інспектор І к. Остріцького ПОНДВ;

Ледида Іван Іванович, інспектор І к. Синевирського ПОНДВ;

Субота Іван Миколайович, інспектор з ОПЗФ;

Шпілька Юрій Васильович, звірівник Реабілітаційного центру бурих ведмедів;

Ярема Юрій Михайлович, інспектор ІІ к. Вільшанського ПОНДВ;

Ярема Юрій Михайлович, інспектор ІІ к. Чорноріцького ПОНДВ;

Кут Андрій Юрійович, водій;

Печкан Іван Михайлович, сторож;

Дебель Михайло Іванович, сторож;

Ситар Юрій Юрійович, сторож;

Сідей Юрій Миколайович, сторож;

Шпілька Михайло Васильович, підсобний робітник.

Нехай кожен день буде наповнений корисними справами, мрії втілюються в життя та приносять бажану радість і задоволення.

Бажаємо міцного здоров'я, гарного настрою, сімейного благополуччя.
Хай доля дарує вам щирі хвилини,
У дружньому колі, у колі родини.
Міцного здоров'я з роси й води,
Бадьорість і настрої хай будуть завжди.

Бережімо первоцвіти!

Ранньовесняні квіти ще називають ефемероїдами. Більшість з них мають короткий вегетаційний період. Впродовж одного-двох місяців їм треба встигнути вирости, відцвісти, утворити насіння, зробити запас поживних речовин, відкласти його в цибулинах, корінні, бульбах до наступного року. Пам'ятаймо, що кожна зірвана квітка – це 30 рослин, які не виростуть наступного року. Бережімо первоцвіти – красу весни!

З ювілеєм!

Славну дату, 55-річчя святкує
Тюх Юрій Юрійович, заступник директора НПП «Синевир» з науково-дослідної роботи, кандидат біологічних наук.

Хай у вашому домі завжди панують мир і злагода, у серці – доброта, а в справах – мудрість та вираженість.

*Бажаємо здоров'я в рідній хаті,
І радості при ранішній зорі.
Щоб ви, людською вдячністю багаті,
Жили щасливо в злагоді й добрі.*

Вітаємо з 60-річчям
Драча Юрія Петровича, інспектора І к. Квасовецького ПОНДВ.

Нехай збуваються мрії, доля буде прихильною до вас, даруючи радість життя, незрадливу удачу, вірних і надійних друзів.

*Щоб в мирному небі сонце
всміхалось,
Щоб помисли добрі і плани
збувались.
Щоб завжди в усмішці веселій
цвіли,
І в добрім здоров'ї сто років
жили.*

60-річчя святкує
Ірговці Василь Іванович, інспектор І к. Квасовецького ПОНДВ.

Бажаємо міцного здоров'я, домашнього затишку, тепла і щастя, успіхів і натхнення в роботі, здійснення всіх задумів і мрій.

*Щоб спокій і мир панували в родині,
Щоб щастя всміхалось при кожній
годині,
Нехай обминають всі болі й
тривоги,
Хай стелиться довга життєва дорога.*

55-річний ювілей відзначає
Бумбар Олена Михайлівна, фахівець з рекреації Остріцького ПОНДВ.
Світлої вам долі, доброго настрою, підтримки та взаєморозуміння від рідних, близьких та колег.

*Хай доля дарує довгого віку,
Щоб втіхи і радості було без ліку.
Хай обминають невдачі і грози,
Хай тільки від радості з'являються
сльози.*

Вітаємо з 55-річним ювілеєм
Рушак Юрія Васильовича, майстра з охорони природи Остріцького ПОНДВ.

Зичимо міцного здоров'я, радості, щастя й добробуту, життєвих сонячних днів і довголіття.

*У житті хай буде завжди свято,
Поруч всюди – друзі й доброта.
Успіхів в житті, радості багато,
На многа й блага літа.*

55-річчя святкує
Вовилка Володимир Михайлович, майстер Вільшанського ПОНДВ.

Хай доля дарує вам здійснення найпрекрасніших мрій та сподівань, тільки приємні щоденні турботи.

*Достатків бажаємо, щедрої долі,
Хай серце зігріє людська доброта.
Утоми не знати ніколи, ні в чому,
Здоров'я на довгі літа.*

Поздоровляємо з 55-річним ювілеєм

Гречина Павла Ілліча, сторожа. Зичимо щасливих років життя, душевної молодості, сили, злагоди й порозуміння.

*Хай кожен день дарує радість,
Хай сонце світить вам завжди.
Роки ніколи хай не старять,
І не приносять в дім біди.*

45-річчя святкує
Кузик Марія Миколаївна, провідний економіст.

Нехай множаться гаразди в житті, повниться радістю душа, збуваються всі мрії та надії.

*Нехай для вас квітує білий цвіт,
Життям стають найкращі ваші мрії.
І доля посилає зорепад,
Здоров'я, щастя, радості, надії.*

Поздоровляємо з 45-річним ювілеєм
Росоху Ігоря Дмитровича, провідного інженера відділу рекреації.

Бажаємо, щоб у вашій домівці завжди були радість і добробут, здоров'я і злагода. Зичимо щастя на життєвому шляху, успіхів у всіх добрих справах.

*Бажаєм вам життя прожити
Без сліз, без горя, без біди.
Нехай воно щасливим буде,
Сьогодні, завтра і завжди.*

25-річчя святкує
Ярема Тетяна Федорівна, фахівець ІІ к. відділу еколого-освітньої роботи. Нехай будні будуть освітлені любов'ю, увагою, щирістю рідних, друзів, колег, а оберегами стануть найкращі спомини, чисті людські почуття.

*Нехай пісні всі милозвучні
Для вас лунають знов і знов.
Хай будуть з вами нерозлучні,
Добро, надія і любов.*

